

Salm 130

1 Càntic de pelegrinatge.
Des de l'abisme et crido, Senyor;
2 Senyor, escolta el meu clam;
escolta, estigues atent
al meu clam que et suplica.
3 Si tinguessis en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir?
4 Però ets tu qui dones el perdó;
per això mereixes que et venerin.
5 Espero amb tota l'ànima, Senyor,
confio en la teva paraula.
6 La meva ànima desitja el Senyor,
més que els sentinelles el matí.
Que els sentinelles esperin el matí;
7 Israel, confia en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
8 És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.

Ezequiel 37, 1-14

1 La mà del Senyor es va apoderar de mi. Amb la força del seu Esperit em féu sortir fora i em va deixar al mig de la plana, que era plena d'ossos. 2 Em va fer recórrer tot al voltant aquella estesa d'ossos: n'hi havia moltíssims per tota la plana i eren del tot secs. 3 Llavors em preguntà:
--Fill d'home, què hi dius: ¿podran reviure, aquests ossos?
Jo li vaig respondre:
--Senyor, Déu sobirà, només tu ho saps.
4 Ell em digué:
--Profetitza sobre aquests ossos. Digues-los: "Ossos secs, escolteu la paraula del Senyor.
5 Això anuncia el Senyor, Déu sobirà, a aquests ossos: Jo us infondré esperit i recobrareu la vida. 6 Us donaré tendons, faré créixer la carn damunt vostre, us revestiré de pell, us infondré esperit i reviureu. Llavors sabreu que jo sóc el Senyor."
7 Jo vaig profetitzar, tal com ell m'havia ordenat, i mentre parlava se sentí una remor: amb molt d'enrenou, els ossos es van ajuntar l'un amb l'altre. 8 Llavors vaig veure que es cobrien amb tendons, els creixia la carn i es revestien de pell pel damunt, però no tenien esperit de vida. 9 El Senyor em digué:
--Fill d'home, profetitza, profetitza a l'esperit. Digues-li: "Això et mana el Senyor, Déu sobirà: Vine, esperit, vine dels quatre vents i alena sobre aquests morts perquè recobrin la vida."
10 Jo vaig profetitzar tal com ell m'havia ordenat, i l'esperit va entrar dins d'ells, recobraren la vida i es posaren drets. Formaven una multitud molt i molt gran.
11 Llavors ell em digué:
--Aquests ossos, fill d'home, són tot el poble d'Israel. Ells van dient: "Els nostres ossos ja són secs, hem perdut l'esperança; per a nosaltres, tot s'ha acabat." 12 Doncs bé, profetitza

i digues-los de part meva: "Això us anuncia el Senyor, Déu sobirà: Mireu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré tornar a la terra d'Israel. 13 Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. 14 Posaré el meu esperit dins vostre, recobrareu la vida, i us establiré a la vostra terra. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert. Ho dic jo, el Senyor."

Romans 8, 6-11

6 Els interessos terrenals porten a la mort, mentre que els de l'Esperit duen a la vida i a la pau. 7 I és que els interessos terrenals porten a l'enemistat amb Déu, ja que no volen sotmetre's a la seva llei ni s'hi podrien sotmetre. 8 Per això els qui viuen d'acord amb els desigs terrenals no poden plaure a Déu.

9 Ara bé, vosaltres no viviu d'acord amb els desigs terrenals, sinó d'acord amb l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. 10 Però si Crist està en vosaltres, encara que el vostre cos hagi de morir per culpa del pecat, l'Esperit us dóna la vida, ja que Déu us ha fet justos. 11 I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Joan 11, 1-45

1 Un home que es deia Llätzer estava malalt. Era de Betània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. 2 Maria era la qui va ungir el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.

3 Les dues germanes enviaren a dir a Jesús:

--Senyor, aquell que estimes està malalt.

4 Jesús, en sentir-ho, digué:

--Aquesta malaltia no portarà a la mort, sinó a la glòria de Déu: per ella el Fill de Déu serà glorificat.

5 Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. 6 Però quan va sentir que Llätzer estava malalt, es va quedar encara dos dies al lloc on era. 7 Després digué als deixebles:

--Tornem a Judea.

8 Ells li diuen:

--Rabí, fa poc que els jueus et volien apedregar, i ara tornes a anar-hi?

9 Jesús contestà:

--¿No són dotze les hores del dia? Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la llum d'aquest món, 10 però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la llum.

11 Dit això, va afegir:

--Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit, però vaig a despertar-lo.

12 Els deixebles li digueren:

--Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.

13 Jesús es referia a la mort de Llätzer, però ells es pensaven que parlava del son natural.

14 Llavors Jesús els digué obertament:

--Llätzer és mort, 15 i m'alegro de no haver estat allí: serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara, anem a trobar-lo!

16 Tomàs, l'anomenat Bessó, va dir als altres deixebles:

--Anem-hi també nosaltres i morim amb ell!

17 Quan Jesús arribà, va trobar que Llätzer ja era al sepulcre des de feia quatre dies. 18 Betània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, 19 i molts dels jueus havien

vingut a donar el condol a Marta i Maria per la mort del seu germà. 20 Quan Marta va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. 21 Marta digué a Jesús: --Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà. 22 Però, fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis.

23 Jesús li diu:

--El teu germà ressuscitarà.

24 Marta li respon:

--Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia.

25 Li diu Jesús:

--Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; 26 i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Ho creus, això?

27 Ella li respon:

--Sí, Senyor: jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, el qui havia de venir al món.

28 Havent dit això, Marta se'n va anar a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa:

--El Mestre és aquí i et crida.

29 Ella, en sentir-ho, s'aixecà corrents i anà a trobar-lo. 30 Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. 31 Els jueus que eren amb Maria a casa per donar-li el condol, quan veieren que s'aixecava corrents i sortia, la seguiren, pensant-se que anava al sepulcre a plorar. 32 Maria va arribar on era Jesús i, en veure'l, se li llançà als peus i li digué:

--Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà.

33 Quan Jesús veié que ella plorava i que ploraven també els jueus que l'acompanyaven, es va commoure interiorment i es contorbà. 34 Llavors preguntà:

--On l'heu posat?

Li diuen:

--Senyor, vine i ho veuràs.

35 Jesús començà a plorar. 36 Els jueus deien:

--Mireu com l'estimava.

37 Però alguns replicaren:

--Ell, que va obrir els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que aquest home no morís?

38 Jesús, commogut altra vegada, va arribar al sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa.

39 Jesús digué:

--Traieu la llosa.

Marta, la germana del difunt, li diu:

--Senyor, després de quatre dies, ja deu fer fortor.

40 Li respon Jesús:

--¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu?

41 Llavors van treure la llosa. Jesús alçà els ulls i digué:

--Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat. 42 Ja sé que sempre m'escoltes, però ho dic per la gent que m'envolta, perquè creguin que tu m'has enviat.

43 Havent dit això, cridà amb tota la força:

--Llàtzer, surt a fora!

44 I el mort sortí, lligat de peus i mans amb benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu:

--Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.

45 Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, van creure en ell.